

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาของคมทวน คันธนู ในวรรณกรรมร้อยแก้ว ประเภท เรื่องสั้น บทละคร นวนิยาย จากหนังสือ กบฏ แสงดาวแห่งศรัทธา สำนักขบถ คนตกงาน นายขนมต้ม ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

5.1 การใช้คำ

คมทวน คันธนู จะใช้คำจำนวนหนึ่งที่ทำให้ภาพและแสดงความรู้สึกรุนแรงในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

5.1.1 คำกริยา

5.1.1.1 คำกริยาแสดงอาการ

5.1.1.1.1 คำกริยาแสดงอาการทำร้ายหรือทำลาย

คมทวน คันธนู ใช้คำกริยาชนิดนี้เพื่อแสดงการทำร้ายหรือทำลายผู้หนึ่งผู้ใดด้วยการใช้กำลังรุนแรง

5.1.1.1.2 คำกริยาแสดงอาการเคลื่อนที่ที่ใช้กำลัง

รุนแรงหรือความเร็ว คมทวน คันธนู ใช้คำกริยาชนิดนี้เพื่อแสดงอาการเคลื่อนที่ของสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต โดยให้ภาพการเคลื่อนที่ที่รวดเร็ว

5.1.1.1.3 คำกริยาแสดงอาการสื่อสารที่ใช้เสียงดัง

รุนแรงกว่าปกติ คมทวน คันธนู ใช้คำกริยาแสดงอาการชนิดนี้บรรยายลักษณะอาการพูดของตัวละคร ที่ใช้เสียงดัง

5.1.1.2 คำกริยาแสดงความรู้สึกรุนแรง คมทวน คันธนู ใช้

คำกริยาชนิดนี้เพื่อแสดงความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละครในลักษณะที่รุนแรง

5.1.1.3 คำกริยาแสดงสภาพความเสียหายรุนแรง คมทวน คันธนู

ใช้คำกริยาแสดงสภาพชนิดนี้แสดงสภาพความเสียหายอย่างรุนแรงของสิ่งต่าง ๆ

5.1.2 คำขยาย

5.1.2.1 คำขยายขยายคำนาม

5.1.2.1.1 คำขยายขยายคำนาม เพื่อแสดงขนาดใหญ่กว่าปกติ คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ เพื่อแสดงขนาดของสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมนามธรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าปกติ

5.1.2.1.2 คำขยายขยายคำนาม เพื่อแสดงจำนวนมากกว่าปกติ คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ เพื่อแสดงจำนวนของสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต ที่มีจำนวนมากกว่าปกติ

5.1.2.2 คำขยายขยายคำกริยา

5.1.2.2.1 คำขยายขยายคำกริยาแสดงอาการที่แสดงถึงการใช้กำลังรุนแรง คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ขยายคำกริยาแสดงอาการ เพื่อแสดงถึงการใช้กำลังรุนแรงมากกว่าปกติ

5.1.2.2.2 คำขยายขยายคำกริยาแสดงอาการที่แสดงถึงความเร็ว คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ขยายคำกริยาแสดงอาการของสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต เพื่อแสดงการเคลื่อนที่หรือการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

5.1.2.2.3 คำขยายขยายคำกริยาแสดงอาการที่แสดงความถี่ คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ขยายคำกริยาแสดงอาการ เพื่อแสดงความถี่ในการกระทำกริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

5.1.2.2.4 คำขยายขยายคำกริยาแสดงความรู้สึกที่แสดงปริมาณมาก คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ขยายคำกริยาแสดงความรู้สึกในปริมาณที่รุนแรงกว่าปกติ

5.1.2.2.5 คำขยายขยายคำกริยาแสดงความรู้สึกที่แสดงขีดขั้นสูงสุด คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ขยายคำกริยาแสดงความรู้สึกของตัวละครที่แสดงถึงขีดขั้นสูงสุดของอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ

5.1.2.2.6 คำขยายขยายคำกริยาแสดงสภาพที่แสดง
ปริมาณมาก คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้แสดงถึงปริมาณของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีมากกว่าปกติ

5.1.2.2.7 คำขยายขยายคำกริยาแสดงสภาพที่แสดง
ขีดขั้นสูงสุด คมทวน คันธนู ใช้คำขยายชนิดนี้ขยายคำกริยาแสดงสภาพของสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต
นามธรรม เพื่อแสดงขีดขั้นสูงสุดในลักษณะต่าง ๆ กันของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

5.1.3 คำเรียก-ร้อง

5.1.3.1 คำเรียก คำเรียกที่คมทวน คันธนู ใช้บางคำเป็นคำที่มีความหมายในเชิงคำประณาม ก้าวร้าว ซึ่งผู้วิจัยจัดว่าเป็นคำรุนแรงชนิดหนึ่ง

5.1.3.2 คำอุทาน คำอุทานที่คมทวน คันธนู ใช้บางคำเป็นคำสบถ เป็นคำที่มีความหมายในเชิงคำประณาม ก้าวร้าว ถูก ซึ่งผู้วิจัยจัดว่าเป็นคำรุนแรงชนิดหนึ่ง

5.2 การใช้ภาพพจน์

ภาพพจน์ที่คมทวน คันธนู ใช้แล้วให้ภาพและแสดงความรู้สึกรุนแรงมีดังนี้

5.2.1 อุปมา

5.2.1.1 อุปมาที่แสดงภาพความดูร้ายน่าเกลียดน่ากลัว การทำร้าย
หรือการทำลาย การเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนที่ที่รวดเร็วจำนวนหรือปริมาณที่มากกว่าปกติ โดยมี
ลักษณะการ เปรียบ เทียบดังนี้

5.2.1.1.1 เปรียบ เทียบกิริยาอาการหรือพฤติกรรมหรือ
ลักษณะตัวละครกับสัตว์

5.2.1.1.2 เปรียบ เทียบกิริยาอาการและความรู้สึกนึกคิด
ตัวละครกับสภาพธรรมชาติ

5.2.1.1.3 เปรียบ เทียบ เพื่อบรรยายหรือพรรณาสภาพ
เหตุการณ์

5.2.1.1.4 เปรียบ เทียบ เพื่อบรรยายหรือพรรณาสภาพ
ธรรมชาติ

5.2.1.2 อุปมาที่แสดงสภาพและความรู้สึกที่เป็นทุกข์ของตัวละคร
โดยมีลักษณะการ เปรียบ เทียบดังนี้

5.2.1.2.1 เปรียบ เทียบสภาพและความรู้สึกของตัวละคร
กับสภาพและความรู้สึกของคนที่ถูกทำร้าย

5.2.1.2.2 เปรียบ เทียบสภาพและความรู้สึกของ
ตัวละครกับสภาพและความรู้สึกของสัตว์ที่ถูกทำร้าย

5.2.1.2.3 เปรียบ เทียบสภาพและความรู้สึกของ
ตัวละครกับสภาพและความรู้สึกของคนป่วย

5.2.1.2.4 เปรียบ เทียบสภาพของตัวละครกับสภาพ
ของคนบ้า

5.2.1.1.5 เปรียบ เทียบสภาพของตัวละครกับสภาพของ
คนตาย

5.2.2 อุปลักษณะ

5.2.2.1 อุปลักษณะที่แสดงสภาพความดูร้าย น่าเกลียด น่ากลัว
การทำร้ายหรือทำลาย หรือการประณาม

5.2.2.1.1 เปรียบ เทียบกิริยาอาการหรือพฤติกรรมของ
ตัวละครกับสัตว์

5.2.2.1.2 เปรียบ เทียบพฤติกรรมหรือความรู้สึกนึกคิด
ของตัวละครกับสิ่งที่ เป็นภัยอันตรายต่อมนุษย์

5.2.2.2 อุปลักษณะที่แสดงสภาพและความรู้สึกที่เป็นทุกข์ของตัวละคร

5.2.3 บุคลาธิษฐาน

5.2.3.1 บุคลาธิษฐานที่แสดงภาพการทำร้ายหรือทำลาย

5.2.3.2 บุคลาธิษฐานที่แสดงภาพการ เคลื่อนที่ที่รวดเร็วหรือปริมาณ

ที่มากกว่าปกติ

5.3 การแสดงแนวคิด

5.3.1 เรื่องสั้นและบทละคร มีแนวคิดสำคัญคือ ชี้ให้เห็นถึงปัญหาความยากจนของผู้คนในสังคมไทยที่มีสาเหตุมาจากภัยธรรมชาติ การกดขี่ข่มเหง การเอาโรคเอาเปรียบ และการต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมด้วยปฏิบัติการที่รุนแรงของผู้ที่ถูกกดขี่ข่มเหง ถูกเอาโรคเอาเปรียบ

5.3.2 นวนิยาย แนวคิดสำคัญของเรื่องก็คือ บางครั้งมนุษย์ก็จำเป็นต้องต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเองและประเทศชาติให้พ้นจากการรุกรานของผู้อื่น

จากข้อมูลการใช้ "คำ" และ "ภาพพจน์" ที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความหมายว่าแสดงความรุนแรง เช่นไรบ้าง รวมทั้งการเก็บข้อมูลการใช้ "คำ" เพื่อดูความถี่ในการใช้คำบางคำที่แสดงความรุนแรงของเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือ กบฏ แสงดาวแห่งศรัทธา สำนักขบถ คนตกงาน นายขนมต้ม ของคมทวน คันธนู ผู้วิจัยสรุปได้ว่าผู้เขียนมีวิธีการเลือกใช้คำและภาพพจน์ที่ให้ภาพและแสดงความรู้สึกที่รุนแรงจริงดังคำวิจารณ์ของนักวิจารณ์ เพราะสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการใช้ภาษาของผู้เขียนมีลักษณะที่เกินจริงหลายรูปแบบ เช่น การใช้ภาษาที่แสดงถึงการใช้กำลังรุนแรง การใช้ภาษาที่แสดงการเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนที่ที่รวดเร็ว การใช้ภาษาที่แสดงถึงการทำร้ายหรือทำลายให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง การใช้ภาษาที่แสดงจำนวนหรือปริมาณที่มากกว่าปกติ การใช้ภาษาเพื่อแสดงการตำหนิ ประณาม สาบแช่ง ด้วยถ้อยคำก้าวร้าว ไม่สุภาพ ซึ่งสาเหตุที่เป็น เช่นนี้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า คมทวน คันธนู เป็นนักเขียนที่มีวิธีการใช้ภาษาที่ให้ภาพและแสดงความรู้สึกที่รุนแรงโดยธรรมชาติอยู่แล้วประกอบกับแนวคิดของเรื่องต่าง ๆ ของผู้เขียนนั้น เน้นในเรื่องการกดขี่ข่มเหง เอาโรคเอาเปรียบอย่างโหดร้าย และการปลุกเร้าจิตสำนึกผู้คนไม่ให้ยอมแพ้ ต่ออำนาจหรืออิทธิพลของผู้คนบางกลุ่มที่ใช้ความได้เปรียบของตนแสวงหาผลประโยชน์จากผู้อื่นอย่างเห็นแก่ตัว ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การใช้ภาษาของผู้เขียนมีความเด่นชัดในด้านการแสดงความรุนแรงยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ดังนั้นจึงน่าจะสรุปได้ว่าการศึกษาการใช้ภาษาของนักเขียนมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ดียิ่งขึ้น

การศึกษาการใช้ภาษาของนักเขียนจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ โดยเฉพาะปัจจุบันนี้แวดวงวรรณกรรมไทยกว้างขวางมากขึ้น มีนักเขียนเป็นจำนวนมากที่มีความสามารถในการประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ทั้งยังมีองค์กรของรัฐบาลและเอกชนช่วยส่งเสริมการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ อยู่เสมอ มีผลที่ทำให้มีนักเขียนหน้าใหม่ทวีจำนวนมากขึ้น ซึ่งหลายคนมีผลงานที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าควรนำผลงานประพันธ์ของนักเขียนเหล่านั้นมาวิเคราะห์การใช้ภาษา เพื่อจะได้เข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ดียิ่งขึ้น และเพื่อสังเกตถึงลักษณะเด่นในการใช้ภาษาของนักเขียนแต่ละบุคคลว่ามีความแตกต่างจากผู้อื่นหรือไม่ประการใด

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย